# DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. | ZATURDAG den 25sten SEPTEMBER, 1830. | N. 38

*Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe* WILLIAM LEE.



## Oproeping van Crediteuren.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Testamentaire Executeuren in den Boedel en Nalatenschap van wylen den Heer ISAAC DE ELIAO PENSO, roepen by deze allen en een iegelyk op, die vermenen eenige actien of pretentien ten lasten den gemelden Boedel te hebben, dezelven met den meesten spoed by de Executeuren voormeld intebrengen; alsmede al de genen die aan gemelden Boedel verschuldigd zyn, worden by deze aangemaand, om zonder tyd verzuim te komen afbetalen, ter vermyding van noodelooze regtsmiddelen tot het incassering daarvan.

MOSES DE ELIAO PENSO.
B. SUARES.

Den 17den September 1830.

## NOTICE.

THE undersigned Executors in the Estate of late Mr. ISAAC DE ELIAO PENSO, call up by this present all and every person who may pretend to have any demand against the said estate to send in the same to the said Executor, without any delay; and those indebted to the abovementioned estate are requested to come forward with payment in order to save useless law expencee.

MOSES DE ELIAO PENSO.
B. SUARES.

September 17, 1830.

## TE KOOP

BY AUGUST MULLER, aangebragt per de Brik Kroonprinces der Nederlanden:—

Hammen, beste fyne Hysant Thee in Blikke Bussen, fyne Dubbelde Likeuren, Genua Olie, Rhyn Wyn, Confituren, Eau de Cologne, Tuin Boontjes, Doppers, Zwarte Inkt, fyne Zwarte Mans Hoeden, Kanarie Zaad, &c.

## UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE COURANTEN.

*'sGravenhage, Mei* 30.—Brieven van Batavia behelzen, dat de gouverneur-generaal *van den Bosch*, aldaar op den 2den January jl., in volmaakten welstand aangekomen is; dat de burggraaf *du Bus* zich op den 6den February daaraanvolgende heeft ingescheept aan boord van Z. M. fregat *Bellona*, en dat de luitenant-generaal *de Kock*, op verzoek van den heer *van den Bosch*, nog eenigen tyd op Java zou verblyven. In de maand December schynen te Batavia en op het eiland Banka onaangenaamheden met de Chinezen te hebben plaats gehad, ter zake van het invoeren, door den burggraaf *du Bus*, van een verhoogd patentregt en van eene veranderde betaling der arbeiders in de tinmynen. Of die onaangenaamheden van eenen ernstigen aard geweest zyn, en welke de maatregelen zyn, die de regering daartegen genomen heeft, is niet met zekerheid gebleken, doch zal welligt spoedig worden opgehelderd. Men verhaalt ook, dat het fort *van de Capellen*, op Sumatra, in de lucht zou zyn gesprengen, als het gevolg van eene onvoorzigtigheid by het halen van buskruid uit het magazyn.

*Juny* 1.—De wet tot beteugeling van hoon en laster, zoo als zy thans by de Tweede Kamer aangenomen is, luidt als volgt:

Wy WILLEM, enz.

Alle degenen die dezen zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo wy in overweging genomen hebben de ongenoegzaamheid der bepalingen van de wet van den 16den Mei 1829 [staatsblad No. 34];

Zoo is het, dat wy den raad van state gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan gelyk wy goedvinden en verstaan by deze:

Art. 1. Al wie boosaardiglyk en openbaar, op welke wyze ook, of door welk middel, de waardigheid of het gezag van den Koning of de regten van het Koninklyk Stamhuis zal hebben aangerand of den persoon des Konings op gelyke wyze zal hebben gesmaad, gehoond of gelasterd, zal worden gestraft met eene gevangenis van twee tot vyf jaren.

2. Gelyke smaad, hoon en laster aan eenig lid van het Koninklyk Huis, zal gestraft worden met eene gevangenis van een tot drie jaren.

3. Al wie boosaardiglyk en openbaar, op welke wyze ook, of door welk middel, de verbindende kracht der wetten aangerand, of tot ongehoorzaamheid aan dezelve aangespoord zal hebben, zal met eene gevangenis van drie jaren gestraft worden.

Deze bepaling zal echter geene belemmering toebrengen aan de vryheid van regtsvordering of verdediging voor de regtbanken of ander gestelde magten.

4. Ingeval van herhaald misdryf zullen de straffen by deze wet vastgesteld, met de helft maximum kunnen worden verzwaard.

Hetzelfde zal kunnen plaats hebben ten aanzien der straffen, by art. 1 en 2 der wet van 16 Mei 1829 vastgesteld, ingeval van herhaling der misdryven, by die artikelen vermeld.

5. De beklaagden, ter zake van de misdryven by art. 1, 2 en 3 der tegenwoordige wet vermeld, zullen niet in regten kunnen worden betrokken, zonder dat er eene voorloopige instructie en verwyzing hebbe plaats gehad.

6. Het eerste artikel der wet van den 16den Mei 1829 is niet toepasselyk op de misdryven van smaad, hoon en laster, aan den Koning, de leden van het Koninklyke huis, openbare autoriteiten, derzelver leden of aan ambtenaren als zoodanige, of ter zake hunner ambtsverrigtingen aangedaan, zullende in die gevallen deze misdryven, van officie-wege, ook zonder klagten der gelasterden of gehoonden, vervolgd worden.

7. De regtsvervolging der misdryven, vermeld by deze wet, mitsgaders in art. 1 § 3, art. 2 en 3 der wet van 16 Mei 1829, zal verjaard zyn na verloop van drie maanden sedert het begane misdryf, of indien er vervolgingen hebben plaats gehad, sedert de laatste geregtelyke acte.

Lasten en bevelen enz.

---

In een dagblad der Jezuiten, *le Propagateur de la Verité* getiteld, leest men het volgend artikel:

"De toovenaars vrymetselaars zouden den hertog *van Berry* niet hebben kunnen doen vermoorden, als hy niet in opera was geweest. De duivel vond dien vorst in zynen tempel, en kon hem dus met de hand van *Louvel* ter neder slaan. Als de Koningen de losbandigheid in hunne ryken toelaten, worden de volken met den duivel bezeten en vernielen zy de troonen der achtelooze en strafwaardige Koningen; waarschynlyk zyn de regent en *Lodewyk XV.* in de hel, wegens de schrikkelyke ergernis, welke zy by een volk te weeg gebragt hebben, dat zy ter zaligheid moesten leiden.

"God gaf Frankryk aan den Satan over om het te onderwynen. De Satan bediende zich van twee misdadigers, van welke de een een gedeelte van zyn leven in de gevangenis had doorgebragt, en wegens eenen moord veroordeeld was om opgehangen te worden. De duivel, die door den mond van een hunner sprak, schonk hem eene buitengemeene welsprekendheid; alle revolutionaire heethoofden waren, wegens hunne zonden, met den duivel bezeten.

"Thans zyn ten minste drie vierden der Franschen met den duivel bezeten. Indien men de booze geesten uit de *Lafayettes*, de *Royer Collards*, de *Benjamin Constants*, de *Dupins* en de *Chateaubriands* verjoeg, zouden die heeren zeer staan te kyken over de verandering die hunne ziel en ligchaam zou ondergaan. De satan dompelt hen in het slyk der weelde en losbandigheid. In den toestand, waarin zich thans Europa bevindt, zyn de meeste menschen met den duivel bezeten, en geeft men dus de keus aan den duivel, als men by meerderheid van stemmen laat verkiezen. Als men nationale vergaderingen oproept, vergadert men bezetenen die de satan bestuurt. Zy zullen de Koningen nogmaals op het schavot brengen, alle aristocraten vermoorden, de kloosters, de kerken, de kasteelen en zelfs de hutten uitplunderen."

---

*Petersburg, Mei* 24.—Daar het bekend is, dat de Kalmukken diegenen hunner geloofsgenooten, die tot de christelyke godsdienst willen overgaan, van al hunne have en zelfs van de noodwendigste kleedingstukken berooven, is er op voordragt van den minister van binnenlandsche zaken een besluit genomen, dat ieder kalmukken-huisgezin, hetwelk zich laat doopen en zich op de landeryen der kroon wil nederzetten, 30 dessatinen land, gedurende 10 jaren vry van belasting, ontvangen zal. Voorts zal voor de eerste vestiging ieder vader van een huisgezin onder de kalmukken, die zich doopen 50 roebels, en ieder ongehuwde 25 roebels ontvangen.

*Weenen, Mei* 26.—De *OostenrykscheBeobachter* behelst heden de volgende berigten:

"De geruchten, dat de ingezetenen van den Griekschen staat, zoo als die by de overeenkomst te Londen bepaald is, zich tegen de keuze van den Prins van *Saksen-Koburg* zouden verzetten, zyn ongegrond. Integendeel blykt uit de jongste berigten van daar, dat het volk den vorst, aan hetzelve door de verbondene mogendheden gegeven, met verlangen te gemoet ziet.

"De Engelsche resident, de heer *Dawkins*, had reeds den 30sten Maart het officiele berigt der laatste besluiten van zyn hof ontvangen. Daags daarop ontving ze de Russische resident, de graaf *Panin* en den 3den April de resident van Frankryk, de heer *de Bouen*. Den 8sten April gaven de residenten der drie mogendheden daarvan officieel kennis aan den graaf *Capo d' Istrias*.

"Op Paasch-Zondag, na afloop van de openbare godsdienst, gaf de president, krachtens de volmagt, hem door het congres te Argos verleend, en met toestemming van den senaat, aan de drie vertegenwoordigers der geallieerde mogendheden, de schriftelyke verklaring van den dank der natie voor de beslissing van haar lot, vervat in de protocollen van Londen, alsmede de formele erkenning en aanneming derzelven.

"Reeds den 3den April heeft, zegt men, de president aan den senaat, eenen brief van den aanstaanden souverein van Griekenland voorgelegd, waarby dezelve hem uitnoodigt, de zaken, gelyk tot dus verre, te blyven besturen, en den wensch te kennen geeft dat hy hem ook in het vervolg behulpzaam moge zyn, om den last der regering te dragen, welke hem de hooge mogendheden waardig geacht hebben."

(Nogtans heeft Prins *Leopold* nu van de souvereiniteit van Griekenland afstand gedaan, en tot reden daarvan onder anderen aangevoerd, dat de Grieksche senaat zich stellig verklaard heeft tegen de grensbepaling van Griekenland, zoo als die in de laatste besluiten van Londen vervat is.)

---

Een Engelsch dagblad behelst de volgende opgave van de zeemagt der onderscheidene staten van Europa:

*Groot-Brittannien*: 54 linieschepen van 80 tot 120 stukken; 77 van 74 tot 78 stukken. Fregatten van 50 tot 60 stukken, 37; van 42 tot 48 stukken, 112. Korvetten van 10 tot 38 stukken, 178. Brikken, 158. Te zamen: 620 oorlogschepen.

*Frankryk*: linieschepen, 33; fregatten 41; korvetten en brikken, 148; te zamen 222 oorlogschepen.

*Rusland*: 81 oorlogschepen van onderscheidene grootte.

*Nederlanden*: linieschepen 12; 30 schepen, die zamen met 720 stukken gewapend zyn; 63 onttakkelde schepen.

*Spanje*: linieschepen 6; fregatten 12 en 94 kleinere oorlogschepen.

*Portugal*: twee linieschepen van 72 stukken, 6 fregatten, 7 korvetten, 2 brikken en 6 andere kleine oorlogschepen.

Derhalve bezit Engeland 131 linieschepen, en in het geheel 820 oorlogschepen, die met [illegible] stukken gewapend zyn; terwyl de overige staten van Europa te zamen slechts [illegible] linieschepen en 639 kleinere schepen hebben, [illegible] met 12,762 stukken gewapend zyn.

## NEDERLANDEN.

*'s Gravenhage Junÿ 2.*—Te Rotterdam is onlangs overleden de heer *Bernadus Kuipers*, Aartspriesper van schieland, en Pastoor van eene der R. K. kerken te Rotterdam. De begravenis plegtigheid van dezen grÿsaard, die wegens zÿne verdraagzaamheid en zÿne edele inborst de algemeene achting in ruime mate genoot, heeft een blÿk van broederliefde tusschen de belÿders van verschillende geloofsbekentenissen opgeleverd, hetwelk men met dubbel genoegen verneemt, wanneer men van tyd tot tÿd weder pogingen ziet in het werk stellen, om ook in het godsdienstige, haat en tweedragt te stoken, en het rÿk der duisternis te herstellen.

Al de leeraars, namelÿk, der verschillende Protestantsche kerkgenootschappen te Rotterdam, hebben gezocht, om het stoffelyk overschot van hunne overledenen ambtgenoot naar het graf te mogen vergezellen, te welken einde zÿ zich in de Groote Kerk, met eenige R. K. geestelÿken, vereenigden. Nadat het lÿk in het graf was nedergelaten, deed de Heer *Messchaert*, leeraar der Doopsgezinde gemeente, eene aanspraak, waarin hÿ hulde deed aan de edele beginselen van den overledene en hem als een voorbeeld ter navolging stelde. Zoowel in deze aanspraak als in het antwoord, hetwelk een der aanwezige R. K. pastoors daarop gaf, straalden die gevoelens van kristelÿke liefde en eensgezindheid door, waarvan deze plegtige handeling een sprekend bewÿs was.

*Junÿ 15.*—Bÿ Koninklÿk besluit van den 13den dezer heeft het Z. M. behaagd, Hoogstdeszelfs beminden derden kleinzoon, *Willem Frederik Hendrik* Prins der Nederlanden, te benoemen tot Adelborst der eerste klasse, ten einde, zoo als bÿ gemeld besluit wordt uitgedrukt, aan genoemden Prins, bÿ gelegenheid van zÿn tienden verjaardag, en overeenkomstig de door denzelven aan den dag gelegde genegenheid voor de zeedienst reeds van jongs af aan, eene bestemming aan te wÿzen, in welke hÿ zich kunne voorbereiden, om zÿn vaderland van dienst te zÿn en deszelfs eer en onafhankelÿkheid, te gelÿk met den roem van 's Konings Huis, te handhaven; terwÿl daardoor tevens aan de Marine een nieuw bewÿs wordt gegeven van 's Konings bÿzondere belangstelling in dezelve.

*Brussel, Junÿ 17.*—Al de voortbrengselen van nÿverheid, die naar de tentoonstelling gezonden zÿn, welke alhier binnen kort zal geopend worden, uit de provincien West Vlaanderen, Limburg, Namen, Utrecht en Noord-Holland, benevens een gedeelte van die uit Henegouwen en Oost-Vlaanderen, zÿn aan het daartoe bestemd lokaal ontvangen; die der andere provincien worden nog in deze week verwacht. Men zegt algemeen, dat de tentoonstelling zeer prachtig zÿn zal, waaraan het laatste door de regering toegestane uitstel veel schÿnt te hebben toegebragt. Men wil, dat de zalen van het nieuw gebouw niet toereikend zullen zÿn om al de voorwerpen, welke voor de tentoonstelling bestemd zÿn te bevatten.

Het ontpakken en plaatsen der voorwerpen wordt met de grootste spoed voortgezet. Men vindt onder dezelve twee kroonkandelaren van kristal uit een stuk, gemaakt door den Heer *Capellemans* te Brussel; eene vernisde tafel, volmaakt het Chineesch vernist gelÿkende, uit Amsterdam; buitengewone fÿne geweefde kanten, uit de werkplaats van den Heer *Hanssens* te Vilvoorden; een kagchel van eene bÿzondere vorm uit Nÿvel; verschillende werktuigen voor de geneeskunde van den *Baret* uit Charleroi, welke men tot dus verre alleen van buitenslands heeft kunnen verkrÿgen, een tapyt, waarop Z. M. te paard binnen Brussel rÿdende, is afgebeeld, enz.

## FRANKRYK.

*Parÿs, Junÿ 4.*—Het *Journal du Commerce* en de *Messager* geven de volgende opheldering omtrent de zending van *Tohir-Pacha* naar Algiers:—

"De Hertog van *Wellington*, zich niet door openbaar geweld tegen onze expeditie naar Afrika kunnende verzetten, had de Porte bewogen om eenen harer groot-ambtenaren derwaarts te zenden, bekleed met de waardigheid van gouverneur van Algiers, in naam van den Sultan. Zoodra *Tohir-Pacha* in de stad zou zyn, moest hy er den firman van den Grooten Heer afkondigen en zich door de Turksche militie doen erkennen. De Dey zou den rang van eersten stedehouder des Pacha's bekomen hebben, en het Britsche ministerie had zich reeds verzekerd van deszelfs toestemming, gegeven uit aanmerking van het gevaar dat de aanval der Franschen hem alles kon doen verliezen. De Fransche vloot, vóór Algiers aankomende, zou er dus de Ottomannische vlag hebben vinden waaijen, het regelmatig gezag des Sultans erkend, en, want dit stond ook in den firman, den zeeroof en de slavernÿ aller christenen afgeschaft. Van nu af aan zou Frankryk geen voorwendsel meer gehad hebben om Algiers in te nemen, en al onze ontzaggelyke toebereidselen wierden vruchteloos, want het was iets neteligs den landvoogd van den Sultan aan te grÿpen, met wien wÿ in vrede zÿn. De Generaal *Guilleminot* echter, te Konstantinopel van deze staatslist berigt erlangende, zond in allerÿl een advies-jagt naar ons eskader vóór Algiers, hetwelk hierop alle vlÿt aanwendde om het eerstdags verwachte Turksche fregat te onderscheppen." Dat dit inderdaad geschied is weten wÿ reeds. De *Messager* beschouwt het nog als twÿfelachtig, of *Tahir* van Toulon naar Parÿs zal komen.

*Junÿ 6.*—Onderscheidene brieven uit Spanje melden, dat op dit oogenblik groote ongerustheid heerscht in de Baskische provinciën. Dat gedeelte van het Schiereiland wordt bestuurd naar een stelsel van regering, veel redelÿker en volkslievender, dan dat van elke andere provincie. Daarenboven geniet het, ten opzigte van de verdeeling der belastingen en van het militaire kontingent, veelvuldige privilegiën, waarvan de oorsprong opklimt tot de vroegste tÿden der monarchÿ, en welke steeds door alle souvereinen zÿn geëerbiedigd geworden. Het Spaansche ministerie, evenwel, is sints langen tÿd begonnen die instellingen af te schaffen, welke het beschouwt als beroepelÿke gunstverleeningen, doch welke de bewoners, door hun bestuur bÿgestaan, aanzien als onvergankelÿke waarborgen en onverdelgbare regten, door de wetten en het nog krachtdadiger gezag der eeuwen bekrachtigd. Reeds gedurende drie of vier jaren is hierover tusschen het gouvernement en het plaatselÿke bestuur een vry hevige twist gevoerd. Thans dreigt zy ernstiger te zullen worden. Drie regementen zÿn naar Bugos op marsch; een deel der koninglÿke garde is naar dezelfde bestemmings plaats uit Madrid in aantogt.—Deze militaire maatregelen worden door de omstandigheden gevorderd, want men verzekert, dat de oppositie van haren kant alle vereischte toebereidselen heeft gemaakt, om zich tegen geweld te verzetten, en hare regten met kracht te verdedigen. Algemeen gelooft men echter dat er inwilligingen mogelÿk zÿn, doch ingeval eene der beide partÿen bÿ haar eerste voornemen blyft volharden, dan kan men zeker zÿn dat de andere evenmin iets zal toegeven, en er dus een hardnekkige strÿd te duchten staat. Hieruit nu kunnen voor Spanje nadeelige gevolgen ontspruiten, in welk land elke provincie insgelÿks hare eigene privilegiën heeft te verdedigen."

Onze bladen merken thans aan, dat de Hertogin van *Clarence* het berigt, hetwelk het Engelsche *Court-Journal* gegeven had, dat zÿ zwanger zou wezen, ten stelligste gelogenstraft heeft. Dezelfde bladen, het gerucht mededeelende, hadden er de aanmerking bÿgevoegd, dat de Hertog in zÿn 65ste en de Hertogin in haar 38ste jaar was.

*Junÿ 12.*—Wÿ hebben onlangs gewag gemaakt van eene te Pithiviers ontdekte zamenzwering te Chilleurs, waarvan de strekking zoude wezen het ontroonen van het thans regerend stamhuis om den Hertog van *Reichstadt* in deszelfs plaats te verheffen; zie hier wat volgens den *Messager* daaromtrent nader uit Pithiviers wordt gemeld. "Het is eene daadzaak, dat de bedoelde persoon zich zelven in handen der gendarmerie heeft geleverd. Voor den maire van Chilleurs gebragt, heeft hÿ eenen valschen naam opgegeven en voorgewend een reisje voor zÿn genoegen te doen; toen men onderzoek wilde doen naar hetgene hÿ bÿ zich mogt hebben, heeft hÿ zich gehaast een papier uit zÿnen zak te halen, hetwelk hÿ in stukken heeft gescheurd, doch behendig genoeg om te zorgen, dat men de stukken bÿeenverzamelen en lezen konde. Het was eene proclamatie aan het Fransche volk tot verkondiging van den val van het tegenwoordige stamhuis en van de afschaffing der vereenigde regten, het slot was: *Leve de Republiek*.— Overigens had hÿ geene naamlÿst der zamenzweerders bÿ zich, ten zÿ hÿ nog in dezen of genen geheimen zak eenig ander stuk bewaard mogt hebben, om weder voor de regters te Pithiviers te verscheuren.

Men ziet vrÿ duidelÿk dat de schrÿver des briefs weinig geloof heeft aan het wezenlÿk bestaan eener zamenzwering en de geheele zaak niet anders beschouwt, dan als eene kunstgreep tot het berokkenen van woeling en gisting.

Bÿzondere brieven uit Londen beginnen ook ~~Don~~ *Miguel* onder de kandidaten tot den Griekschen troon te noemen, en meenen dat men door dit middel de rust in Portugal, maar geenszins in Griekenland zou trachten te herstellen.

Wÿ hebben reeds gewag gemaakt van schandelÿke speculatiën op het overlÿden van den Engelschen Koning, door het slaan van honderde medailles zÿn afsterven in de maand Mei vermeldende. Thans leest men ook van hoogst onkiesche weddenschappen omtrent dit zelfde onderwerp, door de *Gazette* uit de Engelsche bladen getrokken; een Engelsch heer zou namelÿk aangenomen hebben om zoo lang de Koning nog leefde, dagelÿks van des morgens zes tot des nachts twaalf ure, om het kwartier een vol glas water te drinken. Den 2den Junÿ was de weddenschap aangevangen en den 7den hield de wedder nog vol; zÿne tegenpartÿ bleef niet in gebreke hem het glas water met onmededoogende naauwgezetheid aan te bieden.

Omtrent brandstichtingen, welke nog altÿd in de departementen voortgaan, hoopt men thans echter belangrÿke ontdekkingen te doen, alzoo er in het departement de l'Orne iemand is aangehouden, wiens papieren hem verdacht deden voorkomen, en die in de daad bevonden is eene geheele flesch phosphorus en een pak zwavelstokken met dezelfde brandstof bÿ zich te hebben.

## SPANJE.

*Madrid, Mei 20.*—De brieven, welke men heden uit Aranguez heeft ontvangen, bevatten eene tyding, welke algemeen veel opziens baart; men wil namelÿk, dat het bÿeenroepen der Cortes, tegen het einde van September, eergisteren in den raad der ministers besloten zou wezen, en dat zelfs de noodige bevelen hiertoe reeds uitgevaardigd zouden zÿn. Deze zoo belangrÿke maatregel schÿnt genomen ten gevolge van het oude gebruik, om de Cortes te vergaderen tegen het tÿdstip der geboorte van den vermoedelÿken erfgenaam der kroon, ten einde aan eene voor het rÿk zoo gewigtige gebeurtenis des te meer plegtigheid bÿ te zetten, en den eed van getrouwheid aan de vorstelÿke telg te doen afleggen, om het even van welke kunne dezelve ook moge zÿn. Sommigen meenen echter dat er dit maal nog meer aan dezen maatregel vast is, en gelooven dat men eenigen ontwerpen van wÿzigingen in de rÿkswet aan de Cortes zal voordragen, want behalve dat men uit enkele handelingen van het gouvernement zou opmaken dat hetzelve tot eenige veranderingen overhelt, zoo hebben ook de ministers wel eens in vertrouwelÿke gesprekken doen blÿken, dat zÿ zelve de noodzakelÿkheid gevoelden, om eenige wÿzingen in het staatkundige stelsel van dit ryk te brengen.

*Smirna, Mei 10.*—Onze *Courrier de Smirne* bevatte onlangs betrekkelÿk de grensscheiding van Griekenland, zoo als dezelve door de mogendheden is bepaald, het volgende artikel:

"Men laat aan den Turk het aan den regter-oever des Aspropotamos gelegen land, ten noorden omgeven door het gebergte, hetwelk de lÿn tusschen de golven van Volo en van Arta doorsnÿdt. Deze streek is het land der Romelioten, die de regterhand der insurrectie geweest zÿn, die het eerst de wapenen hebben aangegord en dezelve het laatst hebben afgelegd, en aan welke dit grondgebied zonder tegenspraak toebehoort, wijl er zich geen enkele Turksche landeigenaar daarin bevindt. Zÿ hebben aldaar hunne gezinnen en vormen op zich zelve alleen de geheele bevolking, zonder de minste vermenging van Turken, welke

dien streek sedert de jongste gebeurtenissen geheel hebben ontruimd. Overigens zou de Aspropotamos, een vloed die zes geheele maanden van het jaar doorwaadbaar is, de grenslÿn moeten wezen. De bergen bÿ het protokol van den 22sten Maart aangewezenen, waren veelmeer de natuurlÿke scheiding. De tegenwoordige is zulks noch krÿgs- noch staatkundig, en hieruit zÿn in de gevolgen de ergste rampen te voorzien. Van den anderen kant, ontneemt men den Turk Negropont, waar meer dan 5090 Turken eigendommen bezitten. Dit zÿn wederom zoo vele ongelukkigen, gedwongen te leven onder vreemde heeren, welke zÿ tot dat de tÿd eindelÿk de breuk der omwenteling geheeld zal hebben, niet anders dan als hunne vÿanden kunnen beschouwen. Beide Grieken en Turken worden derhalve bÿ deze grensbepaling benadeeld, terwÿl nog daar te boven het vaste land van Griekenland geenszins door eene sterke en verdedigbare grenslÿn beschermd wordt,en men gedurig de aanraking en daaruit te voorziene geschillen der beide volken te vrezen heeft. Men heeft een' Griekschen staat daargesteld om aan het algemeen verlangen van Europa toe te geven, maar aan het algemeen verlangen van Europa, wordt op deze wÿze zeer weinig voldaan. Men heeft dien nieuwen Griekschen staat onafhankelÿk gemaakt, om denzelven van den Russischen invloed te onttrekken; maar juist die invloed blÿft te sterker aan Rusland verzekerd, door deze beide zamenloopende omstandigheden, dat Europa de Griekenland over de gemaakte schikkingen ontevreden zÿn en dat de tegenwoordige grenzen den kiem van tweespalt tusschen den Griek en den Turk laten bestaan.

### HET ENGELSCHE MINISTERIE.

Terwyl in *Frankryk* een ministerie door de kamers wordt afgekeurd, alleen uit *vrees* voor deszelfs toekomende handelwyze (want *gedaan* heeft het nog niets) heerscht, sedert ruim twee jaren, een ministerie in *Engeland*, hetwelk naar binnen en buiten 's lands den nationalen roem zoo wel als het volkegeluk met reuzenschreden doet verachteren. Het is zonderling, dat de zoo fierre Britsche natie daarby zoo tam en gedwee is, en dat zulk een ministerie nog altyd de meerderheid behoudt in het parlement.

Het ontbreekt wel niet aan mannen in hetzelve, die met edele vrymoedigheid die geheele jammerlyke staatkunde der ministers aan den dag brengen, by gelegenheid van het *door hen zelven* uitgedaagde onderzoek over den toestand des lands, welks ellende zy thans niet meer *kunnen* verbloemen, en die in derdaad, volgens de berigten, ons door een geloofwaardig man medegedeeld, alle denkbeeld te boven gaat. Zoo heeft b. v. sir FRANCIS BURDETT hunne kleinhartige bekrompene vrees voor oorlog—die hen juist verachtelyk moet maken, en dus oorlog op den hals laden, ten toon gesteld. Vrees voor oorlog, met wien—met MICHIEL *den slagter* het verachtelykste wezen, dat, sedert het bestaan der koninklyke waardigheid, immer dien geheiligden titel onteerd heeft. Of is het niet vrees, dat hen dryft voor de benadeeling der *Engelschen* in *Portugal* (waartoe de lafaard niet zou *durven* overgaan,) wat is het dan, 't welk de ministers zoo doet yveren voor dat monster; en PEEL zich zelve door eene lange *apologie* van diens regten onteeren, terwyl men eerstdaags zyne openlyke erkentenis als *Koning* te gemoet ziet? *Genegenheid* voor MICHIEL? Dit is niet wel mogelyk. Of zucht om *Portugal* diep vernedert te houden, ten einde het nog langer eene volkplanting blyve van *Engeland*? en, in slaafsche domheid voortkwynende, zyne eigene hulpmiddelen niet ontwikkele, gelyk ten tyde van POMBAL, die *Engeland* ook niet beminde? Dit komt ons het waarschynlykste voor. Daarom wil *Engeland* zóó zeer de eendragt tusschen de *Versten van het huis van Braganza*, dat, zegt men, wanneer MICHIEL slechts voor de leus eene amnestie wil geven, de *Britsche* ministers met de hulpmiddelen van hun land hem zullen *bystaan*, om het eiland *Terceira* weder onder zyne magt te brengen en aldaar natuurlyk de tooneelen van *Lissabon* en *Porto* te vernieuwen.

Maar het is de barbaarschheid in *Portugal* niet alleen, die het *Peel-Wellingtonsche* ministerie met zoo veel hartelykheid voorstaat: ook in *Turkye* en te *Algiers* is het derzelver patroon. Het heeft dan eindelyk doorgezet, dat de heldhaftige stryders voor de vryheid van hun vaderland op *Kreta* en *Samos* aan de onverzoenlyke *Ottomannen* zullen worden overgelaten; het heeft de toevoeging dier eilanden tot den *Griekschen* staat als voorwaarde, die de Prins van *Saksen-Coburg* aan zyne aanneming der oppermagt over dien staat wilde verbinden, van de hand gewezen, en 't geen in eene Christen mogendheid byna ongelooflyk is—*het heeft zelfs de bescherming der ongelukkige Christenen op die eilanden, welke de Prins wilde op zich nemen, hem niet toegestaan*; maar die menschen verwezen op eene *Turksche amnesti*,—eene amnestie, natuurlyk even zoo krachdadig als die van haren vriend MICHIEL of FERDINAND VII, of van ALVA, bloediger gedachtenis; Het is *Engelands* bewerking, die ook de grenzen van den nieuwen staat op het vaste land ingekort, en geheel *Akarnanie* (ten einde de besmetting der *Grieksche* beginselen van *Corfu* af te houden) benevens het vruchtbare zuidelyke *Thessalie*, aan den geliefkoosden Sultan, den groote MACHMOUD,—wien men ook zoo gaarne over de *Russen* had zien zegepralen,—doet behouden.

Eindelyk mag ook de roofstaat *Algiers*, dien toch zelfs een CASTLEREAGH door EXMOUTH had doen kastyden, zich op de vriendschap en krachtdadige tusschenkomst der *Britsche* ministers beroemen. Men zegt dat zy alle hunne pogingen aanwenden, ten einde de *Dey* oogenblikkelyk aan *Frankryk* voldoening geve, en dus zyne regtvaardige straf voorkome, opdat dus de beschaving vooral van den *Afrikaanschen* grond worde geweerd.—Ten einde dit laatste bereikt worde, wil men dulden, dat de *Franschen Algiers* eens plat schieten, *maar vooral niet, dat zy zich daar vestigen*. De noordkust van *Africa*, die weleer zoo bloeide in beschaving en welvaart, *moet* dus onder de Barbaren blyven! En waarom? ten einde de bezitster van *Gibralter* en *Malta* geenen mededinger van magt in de *Middellandsche Zee* bekome!

Zoo vinden alle nieuwe, onbekrompene ontwerpen, ter uitbreiding van beschaving, zedelyke vryheid en ter verligting van de rampen des menschdoms, standvastige tegenstanders in—CANNINGS opvolgers. En deden zy dat nog hun *eigen land*, ten koste van zoo veel verdriets aan anderen berokken, bloeyen? Maar wanneer jaarlyks *verscheidene duizenden* uit *Ierland*, hetwelk zich de ministers toch beroemen bevredigd te hebben, verhuizen, om elders brood voor zich en de hunnen te zoeken. Wanneer de ellende in *Engeland* zeker zoo toeneemt, dat het *brood*, te voren een artikel van noodzakelykheid ook voor de armere volksklasse, thans voor haar een voorwerp van *weelde* is; wanneer de armoede in de fabryksteden alle denkbeeld te boven gaat; wanneer de landbouw kwynt in weerwil der korenwetten, en alle takken van bestaan in spyt van den vrede: wat heeft dan toch de natie aan zulk een ministerie te danken? Schande zonder voordeel, verlies van eer zonder winst!

## BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 24sten September 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

## BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 3den September 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand September zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

## *Huwelijks Bekendmaking.*

CASPER DEBROT en ANNA REGINA CRAANEBERG brengen ter kennis van hunne Bloedverwanten, Vrienden en Bekenden dat zy zich door het Huwelijk aan elkanderen hebben verbonden en bevelen zich in hunne voortdurende vriendschap aan.

## CURACAO.

*Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.*

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

| | | |
|---|---|---|
| 18. | golet Del Carmen, Schotborgh, | Coro |
| 20. | bark Victoria, Tineo, | Puerto Cabello |
| | golet Colombus, Carry, | New York |
| 23. | brik Juancito, Medina, | La Guayra |
| | golet Sophie, Gerberleno, | Porto Rico |

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

18. bark Margaritha, Buelta,
20. golet Irena, Hanzen,
—— Dorothea, De Lange,
23. bark Twee Vrienden, Boom,
golet Colombus, Carry,
24. —— Del Carmen, Schotborgh,
—— Trimmer, Morretty,
bark Victoria, Tineo,

Op laatstleden Donderdag met de aankomst van een vaartuig van Porto Rico, is alhier het gerucht in omloop gebragt dat de Franschen den Hertog van Reichstadt, zoon van Napoleon als Napoleon de tweede uitgeroepen hebben. Dit is zeer wel mogelÿk, doch het schiet ons te binnen een artikel in de nieuwsbladen gelezen te hebben, dat er een traktaat bestaat tusschen de voornaamste mogendheden, om te beletten dat geen lid der famielje van Napoleon meer den troon zou beklimmen. Toen de honderd duizend man Franschen in het jaar 1823 in Spanje vielen om de Kortes te vernietigen en den troon van den alleenheerscher Ferdinand te vestigen, hadden de Fransche emigranten in Spanje eene poging gedaan om het Fransche leger in oproer te brengen, deszelfs wapenen tegen de Bourbons te keeren en den zoon van Napoleon als hunnen Keizer interoepen. Het was bÿ die gelegenheid, dat er in het Engelsch Parlement eene vraag gedaan werd: of het mogelÿk ware, indien de Fransche armee in Spanje de kreet van oproer geheven en Napoleon de tweede uitgeroepen had, dat de zoon van Napoleon op den troon van Frankrÿk zou kunnen geplaatst worden? De Minister beantwoordde deze vraag met Neen en verklaarde dat er een traktaat tusschen de mogendheden bestond om niet te gedogen dat de troon van Frankrÿk door een vorst uit het Huis van Napoleon beklommen wierd. Hierop werd de vraag gedaan of dan een Prins uit de familie van Orleans, welke toch meer liberaal en meer bemind was bÿ het Fransche volk dan de Bourbons, den troon van Frankrÿk beklimmen kon. De Minister zeide op deze vraag niet te kunnen antwoorden.

Zoo is het dan dat men verwachten moet ernstige gevolgen van den opstand in Frankrÿk. De mogendheden in Europa, die de magt hebben, zullen de Franschen willen beletten, eerstelÿk ingevolge het Heilige Verbond om geene Republikeinsche regerings vorm aantenemen en ten andere ingevolge een bÿzonder traktaat om geen vorsten uit het stamhuis van Napoleon te kiezen; en een van beide zal waarschÿnelÿk het geval zyn.

Het was ons genoegzaam bekend, dat de Parÿsenaars vÿanden der Bourbons en der Jezuiten waren, maar wÿ dachten hen te groote egoisten te zÿn om bezittingen en leven voor het welzÿn des vaderlands opteofferen; want beide stelden zy in den waagschaal toen zÿ den opstand begonnen in het aangezigt dier geduchte regementen gendarmen die in garnisoen lagen, bestaande uit kloeke mannen, meestal boerenzonen uit den Elsas en de Zwitzersche garde, de uitgezochtste mannen der Zwitzersche troepen.

De hoon door den Koning aan de gedeputeerden gedaan, hebben zÿ willen wreken en hebben hun eigen ik en alles opgeofferd. Eene bemoeijing van vreemde mogendheden zal derhalve hun eerder verbitteren dan ter neder zetten.

Het is echter niet te hopen dat de geest van opstand ook in de Zuidelÿke provintien der Nederlanden indringe. Gelukkig evenwel schÿnt de Koning door zÿne steeds wakende voorzienigheid het onweder te hebben zien aankomen en nog onlangs den Belgen twee hunner voornaamste eisschen vervuld, zoo dat zÿ te vreden kunnen zÿn; gelÿk wÿ bemerken dat zÿ den Koning dank adressen ingezonden hebben wegens de vergunning van het vrÿe gebruik der Fransche taal in al hunne publieke akten en pleitgedingen en wegens de vrÿheid van opvoeding. Nu kunnen zÿ de Jezuiten, zoo zÿ verkiezen, het onderwÿs in handen geven; want het zÿn nu de provintiale en stedelÿke besturen welke over het school onderwÿs te beschikken hebben.

Verders vernemen wÿ uit den inhoud van eenen brief, door een' heer alhier uit Porto Rico ontvangen, de bÿzonderheid, dat de Franschen de kreet van ' Leve het Charter, leve den Hertog van Orleans, leve den Hertog van Angouleme, weg met den Koning' geheven hadden, en dat Bordeaux ook in opstand was.

Gelÿk den lezers zal bekend zÿn, is de Koningin van Spanje in eenen gezegenden toestand. Ferdinand die eindelÿk zoo gelukkig is om zÿne familie spoedig te zien vermeerderen, heeft bevolen dat er in al de kerken en godsdienstige gestichten in zyn rÿk gebeden zouden opgezegd worden, niet alleen voor de spoedige en gelukkige verlossing van zÿne gemalin maar ook dat zÿ van eenen *prins* en niet van eene *princes* mogt bevallen.

Wÿ hebben eens gemeld dat de Joden in Engeland, in navolging der Ieren zich tot het Britsche Parlement gewend hebben om met de Protestanten in regten gelÿk gesteld te worden. De uitkomst is voor hen niet gunstig geweest. Hun verzoek is met eene groote meerderheid van stemmen van de hand gewezen en de Minister heeft voor redenen gegeven, dat de Joden wel in Nederland en Noord Amerika gelÿke vrÿheden met de Kristenen kunnen genieten, wÿl in deze landen het de Koning en bewindhebbers zyn die de posten begeven, doch in Engeland waar de posten en waardigheden in de meeste gevallen gekocht worden, is het te voorzien dat indien de Joden *geëmancipeerd* worden, zÿ al de posten zullen willen bekleeden, aangezien zy nagenoeg onder de rÿkste en gegoedste van het land kunnen geteld worden.

## FROM AMERICAN PAPERS.

*Ancient Memorials of New-York.*

[Further extracts from Watson's Annals.]

In 1683 the first law was passed directing flour intended to be shipped to be inspected.

In this year the city bounds are prescribed along certain named streets. The 3d or east ward was bounded "along the wall "and again with all the houses in the Smith-fly, and without the gate on the south side of the Fresh water,', meaning the wall of palisades along Wall street, and by the fresh water the Kolck, or Collect fresh water.

1683—There were in the port 3 barques, 9 brigantines, 26 sloops, and 46 open boats.

1683—Markets held three times a week, and to be opened and shut by the ringing of the bells.

1683—A Haven Master, corresponding to the modern Harbor Master, first appointed in this city.

1685—The Jews of New-York petition to have the public exercise of their religion, and are refused. Experience had proved that we are no way injured by a more liberal and free toleration.

1692—Ordered: "There shall be one buther's shamble, and that to be on the Green, before the Fort. At the same time it is ordered: That fish, as at a market, be sold at the dock over against the City Hall."

## FROM EUROPE.

The Madrid Gazette contains a decree of the king of Spain, dated the 2d June, ordering that all the troops of the Kingdom, including the Royalist Volunteers and the Carbineers of the frontiers, shall be armed, equipped and and clothed entirely with articles of Russian manufacture.

---

We have received interesting letters from Smyrma, dated 30th April. The greatest discord prevailed among the Greeks, and at Egina Capo d' Istrias had been in personal danger. The people of Samos were in despair at not being included within the boundaries of the Greek monarchy, which the sublime Porte has recognised according to the last protocol of the Allied Powers.—They fall again under the Turkish yoke. Their case is, indeed, one of extreme hardship, considering their efforts and sufferings during the struggle for independence. It is stated that the Roumeliots—who were deemed the best troops of Greece—have formed the determination to be free at all events. Turkish barbarism and superstition have destroyed most of the valuable monuments of ancient art at Samos. A recent visiteor to the island writes to us that the picture of desolation is dreadful.—One of our correspondents says, "The most extraordinary modern antiquity which I met with at Samos, is a family of which the father is reputed to be 135 years of age, the mother 132, one son 110, and the other 10?, —all hearty and hardi looking people, working in the fields yet." The island has afforded some extraordinary instances of longevity, but this nest of Methuselahs would be the most remarkable, if the ages were correctly reported to the traveller. The stories about piracies in the Archipelago were in great part unfounded. They occasioned "a stir" among the various squadrons at Smyrna. It is, however, thought advisable always to have cruizers in that quarter—owing to the condition and habits of the Greeks, and the new disorders which their present discontents may produce.—*National Gazette.*

---

The Sultan, it is said, had manifested bad faith in his transactions with Russia. The Czar's troops had scarcely quitted Adrianople, when he refused to fulfil some of the conditions of the treaty; at least his agents have driven the Russia authorities from the ceded territories. Accounts from the Danube to the beginning of May speak of provocation to a new war. The Turk, we should think, will hardly be prepared for this, as the revolt of the Albanians seems to give him sufficient occupation.

---

LONDON, JUNE, 26.

## *THE ACCESSION OF WILLIAM IV.*

His Majesty William IV. arrived at St. James' Palace a few moments before twelve o'clock on Saturday, and appeared to be in excellent health. The King entered the State-room, in which the throne is placed, about one o'clock. His Majesty was habited in an admiral's uniform, and took his station at the throne. The whole of the members of the late King's Privy Council, who had arrived at the Palace, were assembled in this apartment. His Majesty read the following declaration, viz:

"I am convinced that you will fully participate in the affliction which I am suffering on account of the loss of a sovereign, under whose auspices, as Regent and as King, this country has maintained during war its ancient reputation and glory—has enjoyed a long period of happiness and internal peace—and has possessed the friendship, respect and confidence of foreign Powers.

"In addition to that loss which I sustain in common with you, and with all who lived under the Government of a most beneficent and gracious King, I have to lament the death of a beloved and affectionate brother, with whom I have lived, from my earliest years, in terms of the most cordial and uninterrupted friendship, and to whose favour and kindness I have been most deeply indebted.

"After having passed my live in the service of my country, and having, I trust, uniformly acted as the most faithful subject and servant of the king, I am now called upon, under the dispensation of Almighty God to administer the Government of this great empire. I am fully sensible of the difficulties which I have to encounter; but I possess the advantage of having witnessed the conduct of my revered father, and my lamented and beloved brother; and I rely with confidence upon the advice and assistance of Parliament, and upon its zealous co-operation in my anxious endeavors, under the blessing of Divine Providence, to maintain the Reformed Religion established by law, to protect the rights and liberties, and to promote the prosperity and happiness of all classes of my people."

Whereupon the Lords of the Council made it their humble request to his Majesty that this his Majesty's most gracious declaration to their Lordships might be made public, which his Majesty was pleased to order accordingly.

JAMES BULLER.

While receiving this Address his Majesty was deeply affected.

The Members of the Royal Family—viz., the Duke of Cumberland, the Duke of Sussex, the Duke of Gloucester, and Prince Leopold, knelt before the King, and took the oath of Allegiance. Their Royal Highnesses then rose, and were sworn in Members of his Majesty's Privy Council. The Archbishop of Canterbury, the Lord Chancellor, and the Archbishop of York went through the same ceremony; the other Members of his late Majesty's Privy Council severally knelt before the King, took the Oaths of Allegiance, and then rose, and were re-sworn Members of the Privy Council.

The Lord Chancellor administered to the King three oaths, the first to govern this kingdom according to its laws and customs, the King then took the oath for the security of the Church of Scotland, and subscribed two instruments, which were witnessed by some of the Privy Councillors.

His Majesty, in Council, then ordered the two stamps, the one containing George R. and the other, the initials G. R. which had been, under the authority of an Act of Parliament, applied to official papers, as the King's signature, to be destroyed; they were accordingly broken in the presence.

His Majesty in Council was pleased to order that the coinage should continue in the same state until further orders.

The Privy Council gave orders for proclaiming his present Majesty, with the usual ceremonies, and at the accustomed places, King of these Realms, by the style and title of King William the Fourth. The ceremony to take place on Monday.

Mr. Buller was the Clerk of the Privy Council in attendance.

After the rest of the Privy Councellors had retired, the Lord Chancellor, the Archbishop of Canterbury, the Archbishop of York, and the bishop of London remained, and altered the Prayer in the church Service for King William and Queen Adelaide.

The Lord Mayor arrived at the Palace about 12 o'clock, accompanied by the Alderman Sir P. Laurie, Sir C. Flower, Winchester, Brown, Shaw, Coyeland, Key, Venables, Thompson, Scholey, Wood; the Recorder; Sheriffs Richardson and Ward; Under Sheriffs Richardson and Young, and the Common-Sergeant.

The Rev. Dr. Cary, late Bishop of Exeter, was introduced to his Majesty, and did homage on being translated to the See of St. Asaph; as did also the Rev. Dr. Bethel, late Bishop of Gloucester, on being translated to the See of Exeter.

The Proclamation acknowledging the new King, having been signed by the Privy Councillors, was signed by numbers of the Nobility and Gentry, and by the Lord Mayor and Corporation of London, and by all who attended the Court.

The King gave an audience to the Duke of Wellington, when his Grace kissed hands, as First Lord of the Treasury. The other Ministers and Officers, and also the Members of the late King's Household, who attended the Court, kissed hands, on their re-appointment to office.

The Court broke up at half past 4 o'clock.

The King left the Palace about half past 5 o'clock, on his return to Bushy Park, escorted by a detachment of the Life Guards.

After the breaking up of the King's Court the Cabinet Ministers re-assembled at the Foreign office; there were present the Lord Chancellor, the Duke of Wellington, Earls Bathurst, Rosslyn, and Aberdeen, Viscount Melville, Lord Ellenborough, Sir Robert Peel, Sir George Murray, the Chancellor of the Exchequer, and Mr. Herries.

The Ministers remained in deliberation about two hours and a half, and broke up about 7 o'clock in the evening.

### PROCLAMATION.

His Majesty, accompanied by the Duke of Gloucester and the Earl of Errol, arrived at his Palace in St. James's about twenty minutes before 10 o'clock on Monday morning, June 28th, from his residence in Bushy Park.

At ten o'clock the firing of a double royal salute announced the commencement of the ceremony of proclaiming his Matesty King William IV. Sir George Gayler, King of Arms, with the Heralds and Pursuivants in their robes of office, and eight officers of Arms, on horseback, bearing massive silver maces, were in attendance in the court yard at the west end of the palace. A detachment of the Life Guards were drawn up opposite to the palace. The public were admitted into the court-yard to witness the ceremony.

A few minutes after ten o'clock the window of the presence Chamber was thrown open, and the King came forward alone, habited in a suit of mourning, and wearing the riband of the Order of the Garter. His Majesty bowed gracefully three times to the numerous assemblage in the Court below, by whom he was greated with the loudest acclamations.

A band of fifteen trumpeters, who appeared in their splendid state dresses immediately struck up "God Save the King." All the assemblage uncovered on the appearance of his Majesty. The Duke of Cumberland, the Duke of Sussex, the Duke of Gloucester, Prince Leopold, the Cabinet Ministers, and the great officers of State, formed themselves into a semicircle round the window at which his majesty appeared.

Sir George Gayler, as King of Arms, from his station in the Court yard, exactly underneath the window where the King stood, then read the proclamation, announcing the decease of the late King and the accession of the present Majesty. Sir George was more than once interrupted by the cheering of the multitude. Sir George repeated the words "King William the Fourth" in an exalted tone of voice; and the acclamation was then redoubted. The band then played "God Save the King." His Majesty, who had been agitated during the reading of the proclamation, bowed repeatedly, and then retired. The procession moved from the Palace, and proceeded towards the city in the following order. The Deputy High Bailiff of Westminster (Mr. Lee) with a strong body of Officers led the way. Next

Two videttes of the 1st Life Guards.

One ditto.

The Veterinary Surgeon of ditto.

Four pioneers, with their axes in the rest.

The Beadles of St. James' and St. Martin's parishes, in full dress, with their staves of office.

A detachment of new police constables.

Band of the Royal Horse Guards, in state uniforms.

Eight Marshals on foot.

The Knight Marshal and his attendants.

The Household troop.

State band, kettle-drums, and trumpets.

Six Pursuivants at arms on horseback.

The Heralds, mounted.

Garter King at Arms, in his splendid escort, supported by his Sergeants at Arms, with their maces.

A troop of Life Guards.

In this orders they proceeded slowly along the Strand, and shortly after 11 o'clock arrived at St. Clements Danes Church, the York Herald was sent forward, and knocking with his baton at the gates, demanded an entrance in the name of our Sovereign Lord King William Fourth, in order to proclaim his accession to the throne." The City Marshal supported by his men, opened the gates just wide enough to allow the York Herald to enter, and then closing them conducted the Royal Herald to the Lord Mayor, who was sitting in his state coach opposite the Temple gate.

The Herald having delivered his message to the Lord Mayor, his Lordship gave orders to the City Marshal to open the gates, and the cavalcade entered, sword in hand, drums beating, trumpets sounding, and colors flying. The populace were not idle, on this occasion, they rushed through the bar with terrific violence, and bore down all opposition.

Having arrived at the end of Chancery lane the King at Arms again read the proclamation. It was received with loud cheering, waving of hats, handkerchiefs, and every other demonstration of loyalty and affection.

The procession then proceeded towards St. Paul's, the civic authorities in their state carriages, viz:—

Two City Marshals.

Lord Mayor's Officers.

The Lord Mayor.

Carriages with the Aldermen.

The Sheriffs.

Town Clerk—Chamberlain.

The troop of Life Guards commanded by Captain Burgh, having arrived in Cheapside, the Proclamation was again read at the end of Wood street, and next to the Royal Exchange. The band of music, at the close of each Proclamation, gave the national anthem of "God save the King." This rare and splendid pageant ended about one o'clock, at which time Temple-bar gates were thrown open, to remain so, probably, for some years to come.

---

*Colombia.*—We learn from accounts published in the "Mercurio" of Saturday, up to the date of July 9th from Valencia that every thing was quiet and prosperous in the country. The Chief of the State had addressed a Message to congress, in which he directed their attention principally to the following points:—the reduction of the number of officers and the size o the army; to provide for the retirement of such chiefs and officers as may be left out, on one-third pay; to suppress the marine commandancy of Puerto Cabello; to provide for the public sale of the large national ships, and by the proceeds to sink the floating debt; to suppress all unnecessary officers in the treasury department; and to suspend the payment of pensions.

The population of Venezuela is stated at 674,471 souls.

Guerenas has repealed the acts passed there by the troops on the 7th of June.